

GUBIENIE (10) *sb n*

Pierwsze e jasne, końcowe pochylone.

sg N gubienié (4). ◊ A gubieni(e) (4). ◊ L gubieniu (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Zabijanie, tępienie; może też prześladowanie [kogo, czego] (3) : Much gubienié/ [...] Myfzy gubienié SienLek S3v; Przełożeni nád ludźmi bogowie fą ziemfcy/ nie tylo dla tego/ iż moc Bożą máią ná gubienie złych/ y ná ożywienie dobrych y niewinnych: Bo fám P. Bog vmarza y ożywia SkarKazSej 665a.*

2. *Usuwanie, pozbywanie się (4) :*

gubienie czego (3): Gnid gubienié SienLek S2, 87, T2.

W przeciwstawieniach: »gubienie ... nabycie (2), mnożenie« (3): Ale iefli byłá radá o gubieniu mleká/ potrzebna też zaś iefł/ o nábyciu iego SienLek 87; Włós ná głowie y indźie gubienié y mnożenié SienLek T2, 46.

3. *Zbrojne najeżdżanie (3) :*

Wyrażenie: »gubienie ziem(ie)« (3): á też tám były na ten czás kráiny nápoły pufté/ przez gubienie ziem Attile BielKron 338v, 171, 173.

Synonim: 3. najeżdżanie.

Cf GUBIĆ